

A Győri Ítéltábla a dr. Hegedűs Péter ügyvéd által képviselt I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r., VI.r., VII.r., VIII.r., X.r., XI.r., XII.r., XIII.r., XIV.r., XV.r., XVI.r., XVII.r., XVIII.r., XIX.r., XX.r., XXI.r., XXII.r., XXIII.r., XXIV.r., XXV.r., XXVI.r., XXVIII.r., XXIX.r., XXX.r., XXXI.r., XXXII.r., XXXIII.r., XXXIV.r., XXXV.r., XXXVI.r., XXXVII.r., XXXVIII.r., XXXIX.r., XL.r. és XLI.r. felpereseknek a dr. Juhász László ügyvéd által képviselt alperes ellen kártérítés iránti perében a Vas Megyei Bíróság 2011. május 3. napján kelt 18.P.21.330/2009/36. számú ítélete ellen az alperes részéről 37. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja, az V., VI. és XVII.r. felperesek keresetét elutasítja, mellőzi az V.,VI., XVII.r. felperesek javára az alperes perköltségben való marasztalását.

Köteles az V. és VI. r. felperes 15 napon belül megfizetni az alperesnek összesen fejenként 19.500,- (Tizenkilencezer-ötszáz) forint első- és másodfokú perköltséget.

Köteles a XVII.r. felperes 15 napon belül megfizetni az alperesnek összesen 23.550,- (Huszonháromezer-ötszázötven) forint első- és másodfokú perköltséget.

Az alperes által a VII.r. felperesnek fizetendő marasztalási összeget 285.000,- (Kettőszáznyolcvanötezer) forintra és az elsőfokú ítéletben írt kamataira leszállítja. Mellőzi az alperesnek a VII.r. felperes javára az elsőfokú ítélet szerinti perköltségben történő marasztalását.

Köteles a VII.r. felperes megfizetni az alperesnek 15 napon belül összesen 50.990,- (Ötvenezer-kilencszázkilencven) forint első- és másodfokú perköltséget.

Az alperesnek a IX.r. felperes javára történő marasztalását leszállítja 445.000,- (Négyszáznegyvenötezer) forintra, és annak az elsőfokú ítélet szerinti kamataira, mellőzi az alperesnek a IX.r. felperes javára az elsőfokú perköltségben történő marasztalását, és kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a IX.r. felperesnek összesen 36.700,- (Harminchatezer-hétszáz) forint első- és másodfokú perköltséget.

Az alperesnek a XVI.r. felperes javára történő marasztalását 280.000,- (Kettőszáznyolcvanezer) forintra és annak az elsőfokú ítélet szerinti kamataira leszállítja, mellőzi az alperesnek a XVI.r.felperes javára az elsőfokú ítélet szerinti perköltségben történő marasztalását és kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a XVI.r. felperesnek

összesen 22.370,- (Huszonkettőezer-háromszázhetven) forint első- és másodfokú perköltséget.

Az alperesnek a XVIII. és XIX.r. felperes felé történő marasztalását egyaránt 30.000,- - 30.000,- (Harmincezer-Harmincezer) forintra és ezen összegek elsőfokú ítélet szerinti kamataira leszállítja. Mellőzi az alperesnek a XVIII., XIX.r. felperesek felé az elsőfokú ítélet szerinti perköltségben történő marasztalását.

Az alperesnek a XXXIX.r. felperes felé történő marasztalását 120.000,- (Egyszázhuszezer) forintra és annak az elsőfokú ítélet szerinti késedelmi kamataira leszállítja. Mellőzi az alperesnek a XXXIX.r. felperes javára perköltségben történő marasztalását és kötelezi a XXXIX.r.felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek összesen 22.500,- (Huszonkettőezer-ötszáz) forint első- és másodfokú perköltséget.

Ezt meghaladóan a VII.r., a IX.r., a XVI.r., XVIII.r., XIX.r. és a XXXIX.r. felperesek keresetét elutasítja.

Egyebekben az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi az ítélőtábla az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. és II.r. felperesnek fejenként 36.510,- (Harminchatezer-ötszáztíz) forint, III-IV.r. felperesnek fejenként 12.540,- (Tizenkettőezer-ötszáznegyven) forint, VIII.r.felperesnek 9.050,- (Kilencvenezer-ötven) forint, X.r.felperesnek 8.500,- (Nyolcezer-ötszáz) forint, XI.r.felperesnek 18.400,- (Tizennyolcezer-négyszáz) forint, XII.r.felperesnek 15.500,- (Tizenötezer-ötszáz) forint, XIII.r.felperesnek 4.450,- (Négyezer-négyszázötven) forint, XIV.r. felperesnek 13.650,- (Tizenháromezer-hatszázötven) forint, XV.r. felperesnek 7.150,- (Hétezer-egyszázötven) forint, XX.r. felperesnek 11.100,- (Tizenegyezer-egyszáz) forint, XXI.r.felperesnek 6.000,- (Hatezer) forint, XXII-XXIII-XXIV.r. felperesnek fejenként 2.950,- (Kettőezer-kilencszázötven) forint, XXV-XXVI.r.felperesnek fejenként 9.500,- (Kilencezer-ötszáz) forint, XXVII-XXVIII.r. felperesnek fejenként 8.250,- (Nyolcezer-kettőszázötven) forint, XXIX-XXX.r.felperesnek fejenként 8.100,- (Nyolcezeregyszáz) forint, XXXI-XXXII.r.felperesnek fejenként 5.900,- (Ötezerkilencszáz) forint, XXXIII.r.felperesnek 13.300,- (Tizenháromezer-háromszáz) forint, XXXIV. és XXXV.r. felperesnek fejenként 4.750,- (Négyezer-hétszázötven) forint, XXXVI.r. felperesnek 8.120,- (Nyolcezer-egyszázhusz) forint, XXXVII.r. felperesnek 1.700,- (Egyezerhétszáz) forint, XXXVIII.r. felperesnek 3.810,- (Háromezer-nyolcszáztíz) forint, és a XL. és XLI.r. felperesnek fejenként 4.900,- (Négyezer-kilencszáz) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperesek mindannyian tulajdonosai "**Helység'1-en** található ingatlanoknak az alábbiak szerint:

Az I. és II.r. felperes $\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$ tulajdoni arányban tulajdonosa a ...hrsz-ú ingatlanoknak, a III-IV.r. felperes $\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$ tulajdoni arányban tulajdonosa a ...hrsz. alatti ingatlanoknak, az V. és VI.r. felperes szintén $\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$ arányban tulajdonosa a ...hrsz. alatti ingatlanoknak, a VII.r. felperes a tulajdonosa a ...hrsz. alatti ingatlanoknak, a VII. és VIII.r. felperes $\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$ arányban tulajdonosa a ...hrsz-ú ingatlanoknak. A IX.r. felperes a tulajdonosa a ...hrsz-ú ingatlanoknak, a IX. és X.r. felperes $\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$ tulajdoni arányban tulajdonosa a ...hrsz-ú ingatlanoknak, a XI.r. felperes a tulajdonosa ahrsz-ú ingatlanoknak, a XII.r. felperes a tulajdonosa ahrsz-ú ingatlanoknak, a XIII.r. felperes $\frac{7}{8}$ arányban tulajdonosa a ...hrsz-ú ingatlanoknak, a XIV.r. felperes a tulajdonosa a ...hrsz-ú ingatlanoknak. A XV.r. felperes $\frac{18}{24}$ tulajdoni arányban tulajdonosa a ...hrsz-ú ingatlanoknak, a XVI.r. felperes a tulajdonosa a ...hrsz-ú ingatlanoknak, a XVI. és XVII.r. felperes $\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$ tulajdoni arányban tulajdonosa a ...hrsz-ú ingatlanoknak, a XVIII. és XIX.r. felperes $\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$ tulajdoni arányban tulajdonosa a ...hrsz-ú ingatlanoknak, a XX.r. felperes a tulajdonosa a ...hrsz-ú ingatlanoknak. A XX. és XXI.r. felperes $\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$ arányban tulajdonosa a ...hrsz-ú ingatlanoknak, a XXII., XXIII. és XXIV.r. felperes $\frac{1}{3} - \frac{1}{3}$ arányban tulajdonosa a ...hrsz-ú ingatlanoknak, a XXV. és XXVI.r. felperes $\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$ tulajdoni arányban tulajdonosa a ...hrsz-ú ingatlanoknak, a XXVII. és XXVIII.r. felperes $\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$ arányban tulajdonosa a ...hrsz-ú ingatlanoknak, a XXIX. és XXX.r. felperes $\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$ tulajdoni arányban tulajdonosa a ...hrsz-ú ingatlanoknak. A XXXI. és XXXII.r. felperes $\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$ tulajdoni arányban tulajdonosa a ...hrsz-ú ingatlanoknak, a XXXIII.r. felperes tulajdonában áll a ...hrsz-ú ingatlan, a XXXIV. és XXXV.r. felperes $\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$ tulajdoni arányban tulajdonosa a ...hrsz-ú ingatlanoknak, a XXXVI.r. felperes $\frac{33}{40}$, a XXXVII.r. felperes pedig $\frac{7}{40}$ tulajdoni arányban tulajdonosa a ...hrsz-ú ingatlanoknak. A XXXVIII.r. felperes a tulajdonosa a ...hrsz-ú ingatlanoknak, a XXXIX.r. felperes a tulajdonosa a ...hrsz-ú ingatlanoknak, míg a XL. és XLI.r. felperes $\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$ arányban tulajdonosa a ...hrsz-ú ingatlanoknak.

Az alperes 2004. őszétől tartó előkészületi munkákat követően 2006. nyarán létesített **"Helység'1-en az "A"-tól** bérelt ...hrsz-ú ingatlanon egy 40 méter magas rácsos szerkezetű mobiltelefon átjátszó tornyot. Az építési engedélyt az illetékes polgármesteri hivatal 2006. május 5-én adta ki, és a bázisállomás 2006. július elejére a kiviteli terveknek megfelelően elkészült. A felperesek fenti lakóházak ingatlanai a toronytól 92-445 méterig terjedő távolságra találhatók, **"Helység'1-en** községnek a 8-as számú főúttól északra eső részén fekszenek, csendes, zöldövezeti jellegű területen, ahol kizárólag kertes házak találhatók. A lakóházak állaga változó, általában nem jó minőségű.

A felperesek a kártérítési megfizetése iránti keresetüket a Ptk. 100.§-a és 339.§. (1) bekezdése alapján arra alapították, hogy az alperes által létesített torony miatt az ingatlanjaik forgalmi értéke csökkent, értékesítési lehetőségeik elnehezültek és emiatt károsodtak, amely káruk a torony megépítésével következett be. A bázisállomás létesítésével az alperes szükségtelenül zavarta őket, mert érdekeikre tekintet nélkül, egy lakóövezet közel létesített nagy magasságú tornyot, amit azóta is működtet. A felépítmény tájidegen, rontja a kilátást, sérült a hely intimitása, szélben kellemetlen zúgás hallatszik, és vonzza a villámokat. Az ezzel együtt járó hang, és fényjelenségek félelmetesek, tartanak az antenna által kibocsátott sugárzástól is.

Az alperes a kereset teljes elutasítását kérte, vitatta annak jogalapját és összecszerúségét is. Vitatta, hogy a rádiótelefon-átjátszó torony a felpereseket szükségtelenül zavarná, mert az a település szélén, szántóföldi környezetben található, és tájhoz illeszkedése megvalósul. A társadalom többsége „nem átjátszó ellenes”, amit a mobiltelefonok számának látványos növekedése is igazol, egy felmérés szerint a megkérdezettek többségét a tornyok látványa nem zavarja. Nem köztudomású az, hogy a társadalmi közvélekedés a mobiltelefon átjátszó tornyokról kedvezőtlen. A tornyok egészségkárosító hatása tudományosan nem megalapozott irracionális félelem, amire az alperesnek nincs ráhatása. Az esetleges károkért való felelősségét ez is kizárja. Az általános elvárhatóság mércéjének megfelelően járt el akkor, amikor a létesítményt a jogszabályi előírásoknak megfelelően kivitelezte. Nem bizonyított, hogy a mobiltelefon átjátszó torony a felperesek ingatlanainak forgalmi értékét csökkentette volna. A bizonyítás során a meggyőződésnek a bizonyosság fokáig kell terjednie, valószínűségi bizonyítás nem elegendő. Az elsőfokú eljárásban kirendelt **"B"** igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő szakvéleményét vitatta, előadva hogy nincsenek adatok a szükségtelen zavarás objektív tényekkel történő alátámasztására, illetőleg a látszólag kiszámított értékcsökkenés és a torony léte között nincs ok-okozati összefüggés. A lakáspiaci árszínvonal 2004-től folyamatosan csökken, a beszerzett szakvélemény saját trendvonalával is ellentétes megállapításra jut, e mellett az igazságügyi ingatlanforgalmi szakértőnek a torony esetleges káros hatásaira, tájba illőségére nézve nincs is kompetenciája. Az alperes felkérésére eljáró **"C"** igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő a becsatolt szakvéleményében pedig arra a következtetésre jutott, hogy nincs statisztikai összefüggéssel kimutatható forgalmi értékcsökkenés a konkrét esetben, ez pedig nem csupán a felperesek ingatlanjaira vonatkozik, hanem Magyarország szerte általános következtetés. Hivatkozott továbbá arra, hogy a hrsz-ú ingatlan 1/2-1/2 arányú tulajdonjogát az V.r. és VI.r. felperesek 2009-ben örökléssel, a hrsz-ú ingatlan tulajdonjogát a VII.r. felperes 2007-ben, illetve 2008-ban örökléssel és adásvételi szerződéssel, a hrsz-ú ingatlan 1/2 arányú tulajdonjogát a IX.r. felperes 2006. 08. 02. napján ajándékozással, a hrsz-ú ingatlan tulajdonjogát a XVI.r. és XVII.r. felperesek 2007-ben örökléssel, a hrsz-ú ingatlan 1/4-1/4 arányú tulajdonjogát a XVIII.r. és XIX.r. felperesek 2009-ben örökléssel, míg hrsz-ú ingatlan 1/2 arányú tulajdonjogát a XXXIX.r. felperes csak 2009-ben, örökléssel és egyezséggel szerezte meg. E felperesek tehát már a torony 2006. 06. 30-i létesítését követően szereztek meg a fenti ingatlanok tulajdonjogát, azaz ha van is a toronynak értékcsökkentő hatása ezen ingatlanok forgalmi értékére, akkor már eleve értékcsökkent állapotban szereztek meg ingatlanjaikat e felperesek, így kártérítést emiatt sem érvényesíthetnek.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével a VII.r. felperes kivételével a további felperesek módosított keresetével egyezően kötelezte az alperest kártérítés megfizetésére. Így kötelezte az alperest, hogy fizessen meg

- az I-II.r. felpereseknek személyenként 1.150.000,- forintot, ennek 2007. január 1. napjától járó törvényes mértékű kamatát, továbbá személyenként 95.994,- Ft perköltséget,
- a III-IV.r. felpereseknek személyenként 395.000,- forintot, ennek 2007. január 1. napjától járó törvényes mértékű kamatát, valamint személyenként 63....,-Ft perköltséget,

- az V-VI.r. felpereseknek személyenként 125.000,- forintot, ennek 2007. január 1. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, valamint személyenként 30.623-Ft perköltséget,
- a VII.r. felperesnek 765.000,- forintot, ennek 2007. január 1. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű kamatát, valamint 83.023,- Ft perköltséget,
- a VIII.r. felperesnek 285.000,- forintot, ennek 2007. január 1. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű kamatát, valamint 50.223,- Ft perköltséget,
- a IX.r. felperesnek 620.000,- forintot, ennek 2007. január 1. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű kamatát, továbbá 84.360,- Ft perköltséget,
- a X.r. felperesnek 270.000,- forintot, ennek 2007. január 1. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű kamatát, valamint 48.386,- Ft perköltséget.,
- a XI.r. felperesnek 580.000,- forintot, ennek 2007. január 1. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes késedelmi kamatát, valamint 66.011,- Ft perköltséget,
- a XII.r. felperesnek 490.000,- forintot, ennek 2007. január 1. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű kamatát, valamint 49.518,- Ft perköltséget,
- a XIII.r. felperesnek 140.000,- forintot, ennek 2007. január 1. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, valamint 18.269,-Ft perköltséget,
- a XIV.r. felperesnek 430.000,- forintot, s ennek 2007. január 1. napjától járó törvényes mértékű kamatát, valamint 52.650,- Ft perköltséget,
- a XV.r. felperesnek 225.000,- forintot, ennek 2007. január 1. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, valamint 16.541,- Ft perköltséget,
- a XVI.r. felperesnek 415.000,- forintot, s ennek 2007. január 1. napjától járó törvényes mértékű kamatát, valamint 66.148,-Ft perköltséget,
- a XVII.r. felperesnek 135.000,- forintot, ennek 2007. január 1. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, valamint 24.879,- Ft perköltséget,
- a XVIII. és XIX.r. felpereseknek személyenként 60.000,- forintot, ennek 2007. január 1. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, valamint fejenként 13.510,- Ft perköltséget,
- a XX.r. felperesnek 350.000,- forintot, ennek 2007.január 1. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, valamint 39.634,- Ft perköltséget,
- a XXI.r. felperesnek 190.000,- forintot, ennek 2007. január 1. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, valamint 25.615,- Ft perköltséget,
- a XXII., XXIII. és XXIV.r. felpereseknek személyenként 93.333,- forintot, ennek 2007.január 1. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, valamint fejenként 25.219,-Ft perköltséget,
- a XXV. és XXVI.r. felpereseknek személyenként 300.000,- forintot, ennek 2007.január 1. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, és fejenként 41.654,-Ft perköltséget,
- a XXVII-XXVIII.r. felpereseknek személyenként 260.000,- forintot, ennek 2007. január 1. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, valamint fejenként 32.591,-Ft perköltséget,
- a XXIX. és XXX.r. felpereseknek személyenként 255.000,- forintot, ennek 2007. január 1. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, valamint fejenként 41.242,- Ft perköltséget,

- a XXXI. és XXXII.r. felpereseknek személyenként 185.000,- forintot, ennek 2007. január 1. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, valamint fejenként 35.788,-Ft perköltséget,
- a XXXIII.r. felperesnek 420.000,- forintot, ennek 2007.január 1. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, valamint 20.867,- Ft perköltséget,
- a XXXIV. és XXXV.r. felpereseknek személyenként 150.000,- forintot, ennek 2007. január 1. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, valamint fejenként 20.785,- Ft perköltséget,
- a XXXVI.r. felperesnek 255.750,- forintot, ennek 2007. január 1. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, valamint 11.190,-Ft perköltséget,
- a XXXVII.r. felperesnek 54.250,- forintot, ennek 2007. január 1.napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű kamatát, valamint 6.412,- Ft perköltséget,
- a XXXVIII.r. felperesnek 120.000,- forintot, ennek 2007. január 1. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, valamint 18.360,- Ft perköltséget,
- a XXXIX.r. felperesnek 240.000,- forintot, ennek 2007. január 1. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, valamint 12.234,- Ft perköltséget,
- a XL. és XLI.r. felpereseknek személyenként 155.000,- forintot, ennek 2007. január 1. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, valamint fejenként 12.847,-Ft perköltséget. A VII.r. felperes ezt meghaladó keresetét elutasította.

Határozatának indokolása szerint a keresetet a Ptk. 100.§-a, 112.§.(1) bekezdése, továbbá a 339.§.(1) bekezdése alapján alaposnak találta. Rámutatott, hogy az a tény, hogy az alperes jogerős építési és használatbavételi engedéllyel rendelkezik, nem zárja ki a Ptk.100.§-án alapuló felelősségét, és a mobiltelefonok használatához fűződő közérdek sem zárja ki a jogellenességet. Nem minden zavarás szükségtelen, de ha ez megvalósul, az ebből eredő kárt meg kell téríteni (BH 2007.226.) A Ptk.2.§.(1) bekezdéséből következik a károkozás általános tilalma, és ha nincs a károkozó a károkozásra kifejezetten feljogosítva, úgy a károkozás jogellenesnek minősül (BDT 2003.833.). Az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény irányadó 96.§.(2) bekezdése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a konkrét esetben az hírközlési létesítmény elhelyezése szükségtelen zavarásnak minősül a felperesi ingatlanok tekintetében. Az alperes csak akkor mentesülhetett volna a kártérítési felelőssége alól, ha a torony telepítésére akár drágábban, akár a többi torony átgondoltabb előre tervezett telepítésével sem lett volna máshol lehetősége. Elvárható ugyanis tőle, hogy ne csupán a költségeket és a lefedettséget tartsa szem előtt, hanem az épített és természetes környezetet is. A jogszabályi előírásának megtartottsága mellett nem hagyhatóak figyelmen kívül a szomszédok érdekei sem, így az alperes gazdasági és műszaki érdekeinek optimalizálása nem döntő szempont. A perbeli magasságú átjátszó torony nem szolgálja az épített és a természetes környezet harmóniáját. Az is tény továbbá, hogy számos emberben - függetlenül annak tudományos alaposságától, vagy alaptalanságától - félelem alakul ki az ilyen tornyoktól. Mindezekhez képest az alperes a kimentés körében nem tudta azt bizonyítani, hogy az antennatorony csak a perbeli helyén volt létesíthető, erre adat sem merült fel. **"Helység"1-en** és környéke ritkán lakott, a legközelebbi város 20 km-nél távolabb van. A falu északi részét a 25 km-re lévő **"Helység" 2-vel** összekötő képzeletbeli egyenes vonalban egyetlen lakott település sincs. Az elsőfokú bíróság mindebből azt a következtetésre vonta le, hogy az alperes a bázisállomás létesítésekor a saját érdekeit tartotta

szem előtt, nem volt tekintettel a szomszédos felperesi ingatlanokra. Az alperesnek a kártérítés alóli mentesülése azt eredményezné, hogy a saját érdekében cselekvő károkozó működési költségeit háríthatná át másokra. Az elsőfokú bíróság ezért azt vizsgálta, hogy az alperes által létesített mobiltelefon-átjátszó torony létesítésével összefüggésben a felperesek ingatlanainak forgalmi értéke csökkent-e, érte-e a felpereseket kár. E körben nem annak tulajdonított jelentőséget, hogy tudományosan bizonyított-e a torony bármilyen káros hatása, hanem annak, hogy a torony létesítése hatott-e az ingatlanpiacra úgy, hogy a felperesek ingatlanainak a forgalmi értéke csökkent. Ennek adott esetben lehet oka a félelemmel együtt járó ellenérzés és közvélekedés is. Annak a megítélése pedig, hogy ez a félelem kihat-e a forgalmi értékek alakulására, és a torony létéből eredő, a forgalmi értéket befolyásoló jelenségek értékelése is, igazságügyi ingatlanforgalmi szakértői kompetenciába tartozó szakkérdés. Az eljárás során beszerzett igazságügyi ingatlanforgalmi szakvélemény értékelése körében rámutatott, hogy a kirendelt igazságügyi szakértő az általa alkalmazott módszert részletezte, a releváns összehasonlító adatok teljes körét beszerezve valamennyi összehasonlításra alkalmas tranzakciós adatot figyelembe vette szakvéleménye előterjesztésekor. Értékelte **"Helység'1-en"** jellegzetes településszerkezetét, így azt, hogy a község északi és déli része közötti ingatlanforgalom jelentősen eltér, ezért az összehasonlításra a község északi részéhez közelebb lévő falvak adatai alkalmasabbak. A beszerzett adatokat a szakértő ellenőrizte, amelyek alapján kimutatható volt az átjátszó toronnyal kapcsolatos hírfolyam elindulása, a torony felépítése és az ingatlanforgalom visszaesése közötti kapcsolat. A toronnyal közvetlenül érintett északi településrész releváns ingatlanforgalma 2005. évi bázishoz képest 2006-tól 2008-ig meredeken (80 %) visszaesett, 2006-ban és 2007-ben a tranzakciók adataiból számított fajlagos árak e környezetben átlagosan 17,1 %-al csökkentek. Ehhez képest ebben az intervallumban közbenso stagnálással és kis forgalom mellett a másik településrész ingatlanforgalma kétszeresére nőtt. A **"Helység'1-en"** északi részét érintő visszaesésnek egyéb oka, mint a torony létesítése nem volt. A forgalmi értékcsökkenés kimunkálásakor pedig a szakértő figyelemmel volt a torony láthatóságára, a lakóépületek műszaki állapotára, valamint a toronytól való távolságára is, és ennek alapján állapította meg az egyes ingatlanokat érintő értékcsökkenés mértékét. Az elsőfokú bíróság az alperes által csatolt (**"C"**) magánszakértői véleményben foglaltak nem találta alkalmasak arra, hogy a **"B"** kirendelt igazságügyi szakértő megállapításait kétségessé tegyék. E körben utalt arra is, hogy a magánszakértői vélemény 2011. február 1-én kelt, azt az alperes 2011. február 18-án nyújtotta be az elsőfokú bírósághoz, és a szakvélemény dátumához képest **"C"** saját előadása szerint is közel két héttel később, csak 2011. február 13-án, vagy 14-én járt **"Helység'1-en"**.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság az általa aggálytalannak tartott igazságügyi ingatlanforgalmi szakértői vélemény alapján úgy foglalt állást, hogy a torony felépítéséből eredő szükségtelen zavarás bizonyított, ezért az alperes a szakértői véleményben megállapított forgalmi értékcsökkenésből eredő kár megtérítésére köteles. Mivel a szakvéleményben kimunkált értékcsökkenési értékekhez képest csak a VII.r. felperes tartott fenn magasabb összegű kereseti kérelmet az alperessel szemben, a VII.r. felperest pedig a szakvélemény szerint 765.000,- Ft értékcsökkenésben megmutatkozó kár érte, így a VII.r. felperes ezt meghaladó keresetét elutasította. Az elsőfokú bíróság az alperes bizonyítási indítványait, mint szükségtelent mellőzte, hangsúlyozva hogy **"B"** igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő szakvéleményét aggálytalannak találta, s annak felülvizsgálatát

nem találta indokoltnak. A kár összegének meghatározása ingatlanforgalmi szakértői kompetencia, más szakértő bevonása nem volt szükséges azért sem, mert nincs relevanciája annak, a toronytól való félelemnek van-e tudományosan alátámasztható alapja. Az alperes által meghallgatni kért tanúktól pedig olyan vallomás nem volt várható, mely alapján a bíróság eltérő következtetésre juthatna. Utalt arra is, hogy "D" tanúkenti megidézésére, és további szakértői bizonyításra irányuló indítványait az alperes egyébként is elkésetten terjesztette elő, ezért ezeket eljárási okból is mellőzni kellett.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak részbeni megváltoztatásával a felperesek keresetének a teljes elutasítását kérte. Érvelése szerint a felperesek sem a szükségtelen zavarás tényét, sem a káruk bekövetkeztét, sem pedig a kettő közötti okozati összefüggést nem bizonyították, és okszerűtlennek tartotta az elsőfokú bíróságnak a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékokkal kapcsolatos mérlegelő tevékenységét is. Arra hivatkozott, hogy a felperesek a szükségtelen zavarás fennállását csak a saját előadásukkal támasztották alá, de objektív körülményekkel nem. Változatlanul vitatta a beszerzett szakvélemény megállapításait, mert álláspontja szerint a kis-számú összehasonlító adat nem alkalmas megalapozott következtetés levonására. Olyan eseti döntésekre hivatkozott, ahol az eljáró bíróságok a vele szemben előterjesztett keresetet a szükségtelen zavarás hiánya miatt elutasították. Vitatta az értékcsökkenés tényét, és fenntartotta, hogy nem állapítható meg köztudomású tényként, hogy a társadalmi közvélekedés a mobiltelefon átjátszó tornyokról kedvezőtlen. Az ingatlan értékcsökkenést objektív módon kell kimutatni, de erre a perbeli esetben nem került sor. Álláspontja szerint az általa csatolt magánszakértői véleménynek van nagyobb bizonyító ereje, mert nagyobb mértékben használta fel a tudomány és a műszaki fejlődés eredményeit. Az elsőfokú bíróság által az ítélezése alapjaként elfogadott szakvélemény homályos, hiányos, önmagával és a magánszakértői véleménnyel is ellentétes, ezért új szakértő kirendelésére lett volna szükség. Sérrelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem tulajdonított jelentőséget annak a hivatkozásának, hogy a konkrét esetben hat ingatlan tekintetében a felperesek tulajdonszerzése eleve később történt, mint a torony létesítése. Így ők eleve értékcsökkenő állapotban szereztek meg az ingatlanjaikat. Fellebbezése kiegészítéséhez csatolt okiratokra hivatkozva kifejtette, hogy a „szakértői átlaghoz” képest a kirendelt igazságügyi szakértő kirívóan magas értékcsökkenést állapított meg, az nem harmonizál a szakértői gyakorlattal. Álláspontja szerint hiányzik az okozati összefüggés a szakértő által a társadalomban a bázisállomásokkal szemben állítólag meglévő félelemérzet következményeként becsülhető ingatlan értékcsökkenés és az alperes „toronyállító magatartása” között. Sérrelmezte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság nem foglalkozott az átjátszó torony értéknövelő hatásának kérdésével sem.

A felperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet fellebbezett részének a helybenhagyására irányult, annak helyes indokai alapján.

A fellebbezés az V.r., VI.r. és XVII.r. felperes tekintetében alapos, a VII.r., IX.r., XVI.r., XVIII.r., XIX.r. és XXXIX.r. felperesek tekintetében részben alapos, a többi felperes tekintetében nem alapos.

Előrebocsátja az ítéletábra, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (3) bekezdése szerint a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül. Ennek alapján - fellebbezés hiányában - a felülbírálat nem érintette a VII.r. felperes keresetét a marasztalási összeget meghaladó részében elutasító - első fokon jogerőre emelkedett - rendelkezését.

Az elsőfokú bíróság az érdemi döntés meghozatalához szükséges releváns tényállást nagyrészt helytállóan állapította meg, azt ítéletábra az alábbiakkal egészíti ki:

- A hrsz-ú ingatlan 1/2-1/2 arányú tulajdonjogát az V.r. és VI.r. felperesek 2009-ben örökléssel szereztek meg
- A hrsz-ú ingatlan tulajdonjogát a XVI.r. és XVII.r. felperesek 2007-ben örökléssel szereztek meg.
- A hrsz-ú ingatlan tulajdonjogát a VII.r. felperes 2007-ben, illetve 2008-ban örökléssel és adásvételi szerződéssel szerezte meg.
- A hrsz-ú ingatlan 1/2 arányú tulajdonjogát a IX.r. felperes 2006. 08. 02. napján ajándékozással szerezte meg.
- A hrsz-ú ingatlan 1/4-1/4 arányú tulajdonjogát a XVIII.r. és XIX.r. felperesek 2009-ben örökléssel szereztek meg.
- A hrsz-ú ingatlan 1/2 arányú tulajdonjogát a XXXIX.r. felperes csak 2009-ben, örökléssel és egyezséggel szerezte meg.

Az elsőfokú bíróság - az így kiegészített, pontosított tényállás alapján - a perben beszerzett bizonyítékokat megfelelően értékelte, és túlnyomórészt helyesen állapította meg a tényállást, de abból az V.r., VI.r. és XVII.r. felperesek esetén egészében, míg a VII.r., IX.r., XVI.r., XVIII.r., XIX.r. és XXXIX.r. felperesek tekintetében részben téves jogkövetkeztetésre jutva marasztalta az alperest kártérítésben.

A felperesek a keresetükben az ingatlanaik közelében - a hozzájárulásuk nélkül - létesített 40 méter magas rácsos szerkezetű mobiltelefon átvíró torony megépítése folytán az ingatlanaikban jelentkező értékcsökkenés miatti káruk pénzbeli megtérítésére tartottak igényt.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok helyes mérlegelésével állapította meg, hogy a torony léte szükségtelen zavarást valósít meg, és ezért az alperes a Ptk. 100.§-a alapján köteles az ingatlanok forgalmi értékcsökkenéséből eredő károk megtérítésére.

Ennek körében helytállóan állapította meg, hogy a perbeli magasságú toronynak a perbeli ingatlanoktól történő közeli megépítése sérti a tulajdonosoknak az ingatlanuk zavartalan, a meglévő környezeti adottságoknak megfelelő használatához fűződő érdekét. Ez a szükségtelen zavarás pedig a perbeli torony megépítésének objektív tényéből ered, és a konkrét esetben meghaladja az általános tűrési küszöböt, hiszen az irányadó közzétett eseti döntések ilyenek tekintik a konkrét esetben is fennálló körülményeket, mint a torony közelségét, magasságát, annak a perbeli természetes falusi környezetbe nem illő voltát, a kilátás elvonását, és az egészségügyi hatásától való félelemmel együttjáró ellenérzést is.

Ezért helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes szükségtelen zavarásában megnyilvánuló jogellenes magatartása bekövetkezett a torony megépítésével. Az alperesi fellebbezéssel ellentétben e tényt nem kizárólag a felperesi előadások alapján állapította meg az elsőfokú bíróság, hanem - többek között a beszerzett szakvélemény alapján - a mérlegelési jogkörében. Ezt a mérlegelő tevékenységet pedig az alperes alap nélkül támadta a fellebbezésében.

Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá, hogy az alperesnek a mentesüléséhez azt kellett volna bizonyítania, hogy minden megtett a perbeli ingatlanok értékvesztésének elkerülése érdekében, és az antennatorony műszaki szükségből csak ott volt létesíthető, annak a megépítésére csak az adott helyen volt lehetőség.(Pp. 164.§ (1) bekezdés) Ugyanakkor az alperes a perben erre lényegében még csak nem is hivatkozott, így erre eredményes bizonyítást sem vezethetett.

A Pp. 177.§ (1) bekezdése alapján az ingatlanok értékcsökkenésében megmutatkozó kár bekövetkezésének és összegének meghatározása ingatlanforgalmi szakkérdésnek minősül. Az elsőfokú bíróság az általa beszerzett, az ítéletábla álláspontja szerint is aggálytalan szakvélemény alapján helytállóan állapította meg, hogy az egyes ingatlanok értéke a torony létesítésével együtt járó (abból eredő) szükségtelen zavarással milyen mértékben csökkent. Ezt a szakvéleményt az alperes által beszerzett magánszakértői vélemény nem tette aggályossá, az elsőfokú bíróság által helyesen kifejtettek szerint, így nem volt szükség új szakértő kirendelésére sem. Az alperes fellebbezési hivatkozásával ellentétben a kirendelt szakértő foglalkozott a torony „értéknövelő hatásával”, de a 29. sorszámú jegyzőkönyvből kitűnően az e körben feltett kérdések ellenére is fenntartotta a szakvéleményében foglaltakat. A konkrét esetben pedig a perbeli ingatlanoknál az elsőfokú bíróság által beszerzett szakvélemény szerinti értékcsökkenések a torony építésével bekövetkeztek, mert a forgalmi értékvesztés - a viszonylag csekély ingatlanforgalom miatt ugyan - de a következtetés megalapozott levonásához elegendő összehasonlító adattal alátámasztható volt.

A fentiek alapján az elsőfokú bíróság az I.,II.,III.,IV., VIII., X., XI.,XII., XIII., XIV., XV.r., XX.r., XXI.r., XXII.r., XXIII.r., XXIV.r., XXV.r.,XXVI.r.,XXVII.r., XXVIII.r., XXIX., XXX.r.,XXXI., XXXII.r.,XXXIII., XXXIV.r., XXXV.r., XXXVI.r., XXXVII.r., XXXVIII.r. XL.r. és XLI.r. felperesek tekintetében érdemben helytálló döntést hozott, amikor az alperest a részükre kártérítés megfizetésére kötelezte.

Tévedett ugyanakkor, amikor az V.r., VI.r. és XVII.r. felperes keresetének is helyt adott. Az alperes ugyanis helytállóan hivatkozott a fellebbezésében arra, hogy e felperesek az ingatlanjaik tulajdonjogát csak a perbeli torony 2006. júliusi létesítését követően szerezték meg. S kétségtelen bár, hogy a perbeli toronynak ezen ingatlanok forgalmi értékére is van forgalmi értékcsökkentő hatása, de ez a forgalmi értékcsökkenés már a torony megépítésével bekövetkezett. Ezt a kár pedig így nem az V.r., VI.r. és XVII.r. felperesnél következett be, hanem a fenti ingatlanoknak a torony létesítéskori tulajdonosainál. E felperesek tehát a csak a perbeli torony létesítését követően megszerzett ingatlanjaikat így már értékcsökkent állapotban szerzeték meg, így őket a toronyépítésből eredően kár már érte, ennek hiányában pedig kártérítés megfizetésére sem kötelezhető az ő vonatkozásukban az alperes.

Ugyanezen indokoknál fogva nem érte kár a XVI.r. felperest a 2007-ben örökléssel megszerezett hrsz-ú ingatlana tekintetében. A VII.r. felperest a 2007-ben, illetve 2008-ban örökléssel és adásvételi szerződéssel megszerzett hrsz-ú ingatlana tekintetében, a IX.r. felperest 2006. 08. 02. napján ajándékozással megszerezett hrsz-ú ingatlanának $\frac{1}{2}$ arányú tulajdonjoga tekintetében, a XVIII.r. és XIX.r. felperest a 2009-ben örökléssel megszerzett hrsz-ú ingatlana $\frac{1}{4}$ - $\frac{1}{4}$ arányú tulajdonjoga tekintetében, és a XXXIX.r. felperest a csak 2009-ben, örökléssel és egyezséggel megszerzett.... hrsz-ú ingatlana $\frac{1}{2}$ arányú tulajdonjoga tekintetében. Ők csak a perbeli torony megépítését megelőzően már megszerzett (a torony megépítésekor már a tulajdonukban álló) ingatlanjaik, illetve tulajdoni részesedésük alapján tarthatnak igényt kártérítésre az alperessel szemben, a beszerzett szakvéleményben foglaltak szerint. Ez a XVI.r. felperes esetében a hrsz-ú ingatlan esetében 280.000,- Ft, a VII.r. felperes esetében a 349 hrsz-ú ingatlan $\frac{1}{2}$ tulajdoni arányára figyelemmel 285.000,- Ft. A IX.r. felperes esetében a hrsz-ú ingatlanának $\frac{1}{2}$ arányú tulajdonjoga tekintetében 175.000,- Ft, míg a hrsz-ú ingatlanának $\frac{1}{2}$ arányú tulajdonjoga tekintetében 270.000,- Ft, azaz együttesen 445.000,- Ft. A XVIII.r. és XIX.r. felperes hrsz-ú ingatlana $\frac{1}{4}$ - $\frac{1}{4}$ arányú tulajdonjoga tekintetében egyaránt 30.000,- Ft, és végül XXXIX.r. felperes hrsz-ú ingatlana $\frac{1}{2}$ arányú tulajdonjoga tekintetében 120.000,- Ft. Az ezt meghaladó összegben az alperes marasztalására a fentiek folytán - e felpereseknek az ezt meghaladó kára hiányában - tévesen került sor.

A kifejtettekre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét részben megváltoztatta a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján, és az V.r., VI.r. és XVII.r. felperesek keresetét elutasította, míg a VII.r., IX.r., XVI.r., XVIII.r., XIX.r. és XXXIX.r. felperesek tekintetében az alperest terhelő marasztalás összegét a rendelkező részben foglaltak szerinti összegre és annak az elsőfokú ítélet szerinti kamataira leszállította, és az ezt meghaladó keresetüket elutasította.

A perköltségről az ítéletábra az alábbiak alapján rendelkezett:

Az elsőfokú ítélet megváltoztatása folytán az V-VI. és XVII.r. felperesek teljes egészében pervesztesek lettek mind az első- mind a másodfokú eljárás tekintetében, ezért az ítéletábra mellőzte az ő javukra az alperes perköltségben történő marasztalását és a Pp.78.§.(1) bekezdésére figyelemmel őket, mint perveszteseket, az alperes javára perköltség megfizetésére kötelezte. Ez az V. és a VI.r. felperes tekintetében egyaránt 8.000,- Ft elsőfokú ügyvédi munkadíjból, 4.000,- Ft másodfokú ügyvédi munkadíjból és az alperes által lerótt 7.500,- - 7.500,-Ft fellebbezési illetékből áll. A XVII.r. felperest pedig az alperes 11.250,- Ft összegű elsőfokú ügyvédi munkadíjból, 4.200,- Ft másodfokú ügyvédi munkadíjból, és 8.100,-Ft fellebbezési illetékből álló perköltségének a megfizetésére kötelezte.

A megváltoztatás következtében a VII.r. felperes az eredetileg előterjesztett 1.100.000,- Ft összegű keresetéhez képest 26 %-os pernyertesnek minősül az elsőfokú eljárásban. Ennek alapján őt a pernyertességével arányosan 17.100,-Ft kereseti illeték, 17.800,- Ft ügyvédi munkadíj, összesen 34.900,- Ft illetné meg, míg az alperest a pernyertességével arányosan 50.900,- Ft ügyvédi munkadíj. Ezek különbözeteként 16.000,-Ft elsőfokú perköltség mutatkozik az alperes javára. A másodfokú eljárásban a VII.r. felperest a részbeni

pernyertességére figyelemmel 9.050,-Ft ügyvédi munkadíj illeti, míg az alperest 28.800,-Ft lerótt fellebbezési illeték, és 15.240,-Ft ügyvédi munkadíj, melyek különbözeteként 34.990,-Ft mutatkozik az alperes javára. Ezek összegeként 50.990,- forint együttes első- és másodfokú perköltség megfizetésére köteles VII.r. felperes az alperes felé, egyúttal mellőzte a VII.r. felperes javára az alperes marasztalását perköltségekben történő marasztalását az ítéletábra. A megváltoztatás folytán a IX.r. felperes az eredetileg előterjesztett 700.000,- Ft összegű keresetéhez képest 63,5 %-os pernyertesnek minősül az elsőfokú eljárásban. Ennek alapján öt pernyertességével arányosan 26.700,-Ft kereseti illeték, és 27.800,-Ft elsőfokú ügyvédi munkadíj illetné meg, összesen 54.500,-Ft, míg az alperest az elsőfokú pernyertességével arányosan 15.900,-Ft ügyvédi munkadíj. Ezek különbözeteként 38.600,-Ft elsőfokú perköltség mutatkozik a IX.r. felperes javára. A másodfokú eljárásban mutakozó pervesztesség-pernyertesség alapján a IX.r. felperest 14.100,-Ft másodfokú ügyvédi munkadíj illeti, míg az alperest 10.500,- Ft fellebbezési illeték és 5.500,-Ft másodfokú ügyvédi munkadíj, a kettő különbözeteként 1.900,- Ft másodfokú perköltség mutatkozik az alperes javára. Ezek egybeszámításával 36.700,- Ft első- és másodfokú együttes perköltség illeti meg a IX.r. felperest. A megváltoztatás folytán a XVI.r. felperes az eredetileg előterjesztett 415.000,- Ft összegű keresetéhez képest 67,5 %-os pernyertes lett az elsőfokú eljárásban. Ennek alapján a XVI.r. felperest 16.800,- Ft kereseti illeték és 17.500,- Ft elsőfokú ügyvédi munkadíj, összesen 34.300,- forint illetné meg, míg az alperest az elsőfokú pernyertességével arányosan 8.430,-Ft ügyvédi munkadíj. Ezek egybeszámításával 25.870,- Ft elsőfokú perköltség-különbözet mutatkozik a XVI.r. felperes javára. A másodfokú eljárás során a pervesztesség-pernyertesség arányára figyelemmel 8.900,-Ft ügyvédi munkadíj illeti meg a XVI.r. felperest, míg 8.100,-Ft fellebbezési illeték, és 4.300,- Ft ügyvédi munkadíj az alperest, a kettő különbözeteként 3.500,- Ft másodfokú perköltség illeti meg az alperest. Az első- és másodfokú perköltség egybeszámításával 22.370,-Ft együttes első- és másodfokú perköltség megfizetésére köteles az alperes a XVI.r. felperes felé. A XVIII. és XIX.r. felperesek és az alperes tekintetében az ítéletábra álláspontja a pernyertesség és pervesztesség aránya, valamint az általuk előlegezett költségek összege között nem volt számottevő különbség, ezért úgy határozott, hogy e vonatkozásban a peres felek maguk viselik a saját perköltségeiket és mellőzte az alperes e felperesek felé perköltségben történő marasztalását. A XXIX.r. felperes az eredetileg előterjesztett 600.000,- Ft összegű keresetéhez képest a megváltoztatás folytán 20 %-os pernyertesnek minősül az elsőfokú eljárásban. Ennek alapján a XXXIX.r. felperest 7.200,- Ft kereseti illeték, és 7.500,- Ft elsőfokú ügyvédi munkadíj, összesen 14.700,-Ft illetné meg, míg az alperest 30.000,- Ft elsőfokú ügyvédi munkadíj. Ezek egybeszámításával 15.300,-Ft elsőfokú perköltség különbözet mutatkozik az alperes javára. A másodfokú eljárásban a pernyertesség-pervesztesség arányát figyelembe véve 3.810,-Ft ügyvédi munkadíj illeti meg a XXXIX.r. felperest, az alperest szintén 3.810,-Ft ügyvédi munkadíj és 7.200,-Ft fellebbezési illeték, így 7.200,-Ft másodfokú perköltség-különbözet mutatkozik az alperes javára. Ezeket egybeszámítva 22.500,- Ft együttes első- és másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte az ítéletábra a XXXIX.r. felperest és egyúttal mellőzte a javára az alperes elsőfokú perköltség megfizetésére történő kötelezetését.

A fentieket meghaladóan az alperes fellebbezése a I.,II.,III.,IV., VIII., X., XI.,XII., XIII., XIV., XV.r., XX.r., XXI.r., XXII.r., XXIII.r., XXIV.r., XXV.r.,XXVI.r.,XXVII.r., XXVIII.r.,

XXIX., XXX.r.,XXXI., XXXII.r.,XXXIII., XXXIV.r., XXXV.r., XXXVI.r., XXXVII.r., XXXVIII.r. XL.r. és XLI.r. felperesek tekintetében nem vezetett eredményre, ezért az alperes a Pp. 239.§-a folytán alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján viselni köteles a másodfokú eljárásban felmerült saját, valamint a fenti felperesek perköltségét. A másodfokú eljárásban a fentiek szerint teljes egészében pernyertes felperesek jogi képviselőjével felmerült ügyvédi munkadíj összegét az ítélet tábla a Pp. 79.§ (1) bekezdése, valamint a 32/2003. (VIII.22.) IM. Rendelet 3.§ (2), (3), (5) és (6) bekezdései alapján - a per egyéb adataira figyelemmel - a kifejtett ügyvédi tevékenység mérlegelésével és a pertárgyértékek alapulvételével a rendelkező részben foglaltak szerinti összegekben állapította meg.

Győr, 2012. évi június hó 26. napján

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr.Bajnok István sk.
előadó bíró

Dr. Vass Mária sk.
bíró